

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Силистра, 31.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на тридесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година, в следния състав:

Председател: Галина Д. Василева

при участието на секретаря Жанет Ж. Иванова
като разгледа докладваното от Галина Д. Василева Административно
наказателно дело № 20213420200389 по описа за 2021 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 – чл.63 от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Д. Г. Д. от гр.Добрич, ЕГН *****, чрез адвокат И.З. при АК – Сливен, против Наказателно постановление № 38-0000794/25.03.2021г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” гр.Русе, с което на жалбоподателя – на основание чл.93в, ал. 17, т.4 от ЗАПр, е наложена глоба в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.10, ал.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009г. за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт и за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета.

В жалбата са въведени твърдения за наличие на съществени процесуални

нарушения, допуснати в хода на административно-наказателното производство, за липса на обективна страна на вменената простъпка и допуснато нарушение на материалния закон, както и за липса на доказателства, които „да подкрепят установяването на нарушението“.

Пред съда жалбата се поддържа чрез представител по пълномощие, който изразява позиция за разминаване на фактическата обстановка, отразена в АУАН и НП с изяснената в хода на съдебното производство, като визира, че е установено за процесния документ – удостоверение за дейности по Регламент 561/2006г., че е бил налице към момента на проверката, но жалбоподателят не е могъл да го предостави на контролните органи поради стеклите се обстоятелства. Подчертава, че доверителят му не е управлявал въпросното МПС предходните 28 дни, а в процесния ден е поел управлението поради невъзможността на водача-титуляр да извърши планираните превози. Не оспорва, че простъпката има формален характер, но като конкретно деяние следва да се отчита и преценява обективната и субективната страна на извършеното. Излага доводи в насока за положена от наказаното лице необходима грижа да е снабдено с процесния документ и той е бил у него, но при спирането му за проверка не е успял да го открие, тъй като е следвало да съблюдава и поведението на малолетния си син, който е бил с него поради извънредни обстоятелства, свързани със здравословното състояние на детето. Визира, че изразеното от АНО за неприложимост разпоредбата на чл.28 ЗАНН в случая не е подкрепена с мотиви. Моли за отмяна на наказателното постановление и присъждане на сторените по делото разноски.

Административно-наказващият орган, в депозираното писмено становище, заема позиция за неоснователност на жалбата с доводи за знание на жалбоподателя, предвид качеството му на управител на ТД-во, за реда и начина за издаване на процесния документ, който се представя при проверката. Визира, че наказателното постановление е изцяло съобразено с изискванията на процесуалния и материалния закон, както и наложената санкция с предвидения в закона абсолютен размер. Моли за потвърждаване на НП и намаляване на адвокатското възнаграждение при прекомерност на същото.

Районна прокуратура – Силистра не изразява становище, не се представлява в съдебно заседание,

Жалбата, като подадена в срок и от надлежна страна, се явява процесуално допустима.

Съдът, след преценка доказателствата по делото и въз основа на закона, приема за установено следното:

На 09.02.2021г. жалбоподателят Д. извършвал обществен превоз на товари срещу възнаграждение по маршрут с.Калипетрово, обл.Силистра - гр.Бургас с товарен автомобил „Рено 22 АЦА 4х” с рег. номер ТХ 8349 АК, категория N 3, оборудван с аналогов тахограф „Kienze 1324. 7140”. При движението му към 12.10ч. по главен път

I-7, на км.13+ 825, на отбивката за отдых „Шапте касе“ в посока гр.Силистра за гр.Добрич бил спрян за проверка от св.М. – ст.инспектор и св.М. - Д.а – инспектор, служители при РД „АА“ гр.Русе. Контролните органи проверили всички относими във връзка с превоза документи и поискали да им бъдат представени тахографските листа за предходните 28 дни. Жалбоподателят посочил, че не е работил в тези дни като водач на товарния автомобил, но не съумял да представи документ, удостоверяващ, че през този период е бил ангажиран с друга работа или е почивал. Представил тахографски лист за текущия ден 09.02.2021г., ведно с пътен лист № 0227 от същата дата, заверено копие на лиценз № 1151110001 за международен превоз на товари срещу възнаграждение, товарителницата за осъществения превоз на стоката (месо), документите за правоуправление.

На място бил съставен АУАН № 286432/09.02.2021г., в описателната част на който са отразени горните обстоятелства редом с конкретизацията, че при извършване на посочения превоз, „попадащ в обхвата на Регламент (ЕО) № 561/2006, жалбоподателят не представя Удостоверение за дейности за предходните 28 дни, обхващащи периода от 00.00ч. на 12.01.2021г. до 09.50ч. на 09.02.2021г., когато не е управлявал МПС“, квалифицирано като нарушение по чл.10, ал.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009г., издадена от министъра на транспорта. Видно от положените подписи и вписаното от жалбоподателя възражение е била спазена процедурата по предявяване и връчване екземпляр от акта. В тридневния срок след съставянето на АУАН жалбоподателят Д. депозирал писмено обяснения пред наказващия орган относно въпроса за непредставеното при проверката Удостоверение за дейности по Регламент № 561/2006. Посочил, че документът е бил в камиона, но не успял да го представи поради изпадането му между седалката и леглото в кабината, както и че този товарен автомобил е поверен и се управлява от друг шофьор, назначен в ТД, а жалбоподателят е негов управител и не му е основна дейност да управлява МПС.

Последвало издаване на наказателното постановление, като от страна на наказващия орган е било прието, че обяснението (явяващо се с характер на възражение) е неоснователно и констатираното от проверяващите съставлява нарушение, за което жалбоподателя е наказан на основание чл.93в, ал.17, т. 4 ЗАПр, визиращ точно фиксиран размер на глобата – 1500 лева.

При преценката за съобразеността на АУАН и НП с изискванията на закона досежно издаването им от компетентни длъжностни лица в регламентираният срок, както и откъм наличие на изискуемите като съдържание реквизити, не се констатира нарушение на процесуалните правила.

Непредставянето на процесния документ към момента на проверката не се оспорва от страна на жалбоподателя, което очертава, че отразеното от контролните органи съответства на възприетото от тях фактическо положение. Същевременно в

хода на съдебното дирене се събраха доказателства, потвърждаващи представената от жалб.Д. информация в обяснението му пред наказващия орган, че товарният автомобил е бил зачислен на друг водач – св.ИВ. Д. В., ангажиран по трудов договор до 11.05.2021г. към ТД „А* Т* Д*“ ЕООД, чиито управител е жалбоподателя Д., който за процесната дата 09.02.2021г. е разполагал с удостоверение за дейности, издадено непосредствено преди да поеме управлението на камиона. Поради заболяване на съпругата на св.В. и постъпването и в болница преди обяд на 09.02.2021г. се наложило извънредно Д. да осъществи превоза на товара – свинско месо, по вече уговорени доставки. Данните от свидетелските показания разкриват, че жалбоподателят е тръгнал на път с едно от децата си поради обективна невъзможност друг възрастен да осъществи грижа за това дете, като в тази насока св.М. и св.М. – Д.а добросъвестно посочват пред съда, че не са обърнали внимание и респ. не помнят дали проверявания от тях водач е бил сам. Показанията на св.В. и св.С. Д.а се еднопосочни досежно обстоятелството, че на следващия ден 10.02.2021г. св.В., при извършената му документална проверка при преминаването на българо-румънската граница със същия товарен автомобил, е намерил удостоверението в кабината, изпаднало между седалката на шофьора и леглото, както и относно даването на този документ от св.В. на жалбоподателя, който го предоставил на АНО на 12.02.2021г. Така събраните данни не се опровергават или разколебават от останалия събран по делото доказателствен материал.

Обсъждането на визираните обстоятелства, преценени откъм хронология и в логическа взаимовръзка, налагат извод за обективното наличие на Удостоверението за дейности на датата 09.02.2021г. по време на проверката и неблагоприятно стечение на обстоятелствата за неговото представяне към него момент. Тези фактори, преценени с изрядност на жалбоподателя като водач по отношение на всички останали изисквани от закона документи, липсата на данни за някакви други негови противоправни прояви по повод процесната проверка или последващо негово поведение, разкриват наличие на предпоставките, обуславящи приложението на чл.28 ЗАНН. В чл.27, ал.2 ЗАНН по императивен начин законодателят е фиксирал, че при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. В конкретния случай обаче това правило се явява практически неприложимо поради един абсолютно определен размер, с което е блокирана възможността съобразно особеностите на всеки отделен случай да се преценява адекватния на провинението размер на наказанието, чиято цел е да допринесен за корекция в поведението и спазване на правилата, а не в репресия от имуществен характер.

Съгласно практиката на Европейския съд по правата на човека по приложението на чл.6, ал.1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните

свободи, съдът не може да бъде ограничаван в своята юрисдикция, когато решава правния спор. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото. В обхвата на съдебния контрол се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл.28 ЗАНН.

Предвид гореизложеното и предоставеното от законодателя правомощие на съда по чл.63, ал.4 ЗАНН, приложим като актуален процесуален закон и съобразно чл.87 ЗАНН, съдът намира случаят за маловажен и нарушителят следва бъде предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

С оглед горното и на основание чл.63, ал.4 вр. ал.1 и чл.63д ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 38-0000794/25.03.2021г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” гр.Русе, с което на Д. Г. Д. от гр.Добрич, ЕГН *****, на основание чл.93в, ал. 17, т.4 от ЗАПр е наложена глоба в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл.10, ал.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009г. за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт и за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Д. Г. Д. от гр.Добрич, ЕГН *****, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Автомобилна администрация” гр.Русе да заплати

на Д. Г. Д. от гр.Добрич, ЕГН *****, направените по делото разноси в размер на 350 (триста и петдесет) лева, за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването.пред Административен съд гр. Силистра.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____